

IPUIAK. ¹

Ondar-alecho bat
euskararentzat.

Otsoak eta Mirotxa.

Zulo batetik ziran
garantu batera,
sartu izan sei uso
gariya jatera;
eta jan zutenian
nai ain jankai bera,
bost bakarrikan ziran
kanpora atera.

Seigarrena izanik
tripazaya oso,
bertan gelditu izan
baitzan gozo gozo;
bada nola zekarren
zer jana eroso,
aurrera ere zion
berari eraso.

Onetan sentiturik
soñu zerbaitena
izutu ta mugitu
zan zubela pena;

bañan nola zekarren
puzturik barrena,
an ikusi zan sarri
estura arrena.
Sartu zanean iges
bideko zuloan,
ain zegoen lori ezen
trabes gelditu zan;
eta ikusirikan
mirotzak ala an,
joan ta bertan itorik
segiran zuben jan.

.

Ezpada nai gaitzikan
egitea janak,
ez ibilli tragatu
nairik baztar danak;
bere neurri batean
gelditzen ez danak,
emango dizka bere
burubari lanak.

(1) Fábulas premiadas con *medalla de plata* en las fiestas euskaras celebradas en Durango, en Julio de 1886.